

Joachim Stockmann

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Stockman, Phil. & Med. D. ac Prof. Ad Exsequias Quas ... Gertrudi Liviae Timpfiae, Coniugi suae desideratissimae viduus moestissimus Dn. Ambrosius Petersen/ I.U.D. ... paratas cupit, Patres ac Cives Academiae ... invitat : [P.P. Rostochi sub sigillo Rect. d: XVIII. Febr. An. MDCL.]

Rostochii: Kilius, 1650

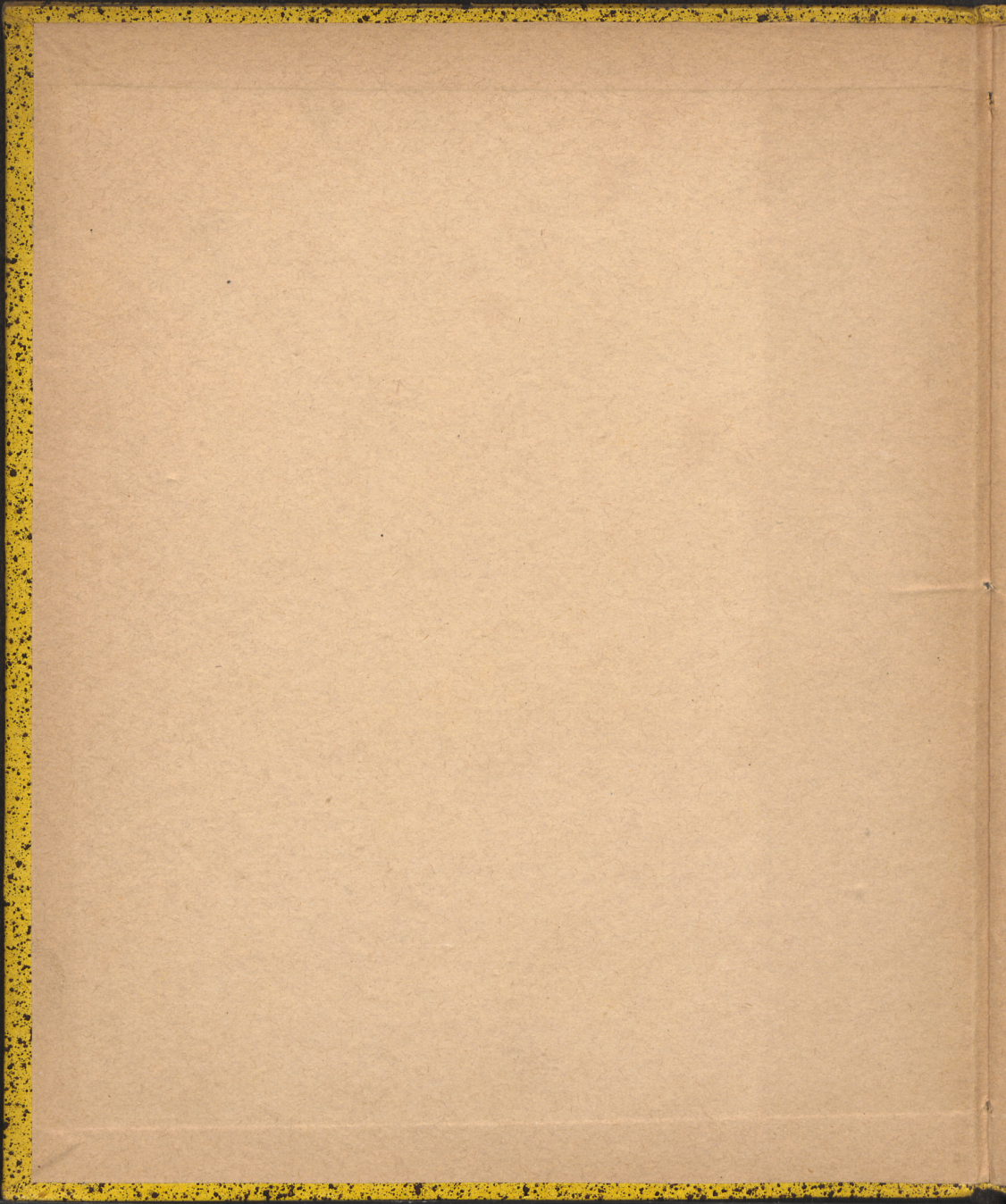
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776826468>

Druck Freier Zugang

Stockmann, J,
in G. L. Timpf,
uxorem A. Peterssen.
Rostoch. 1650.

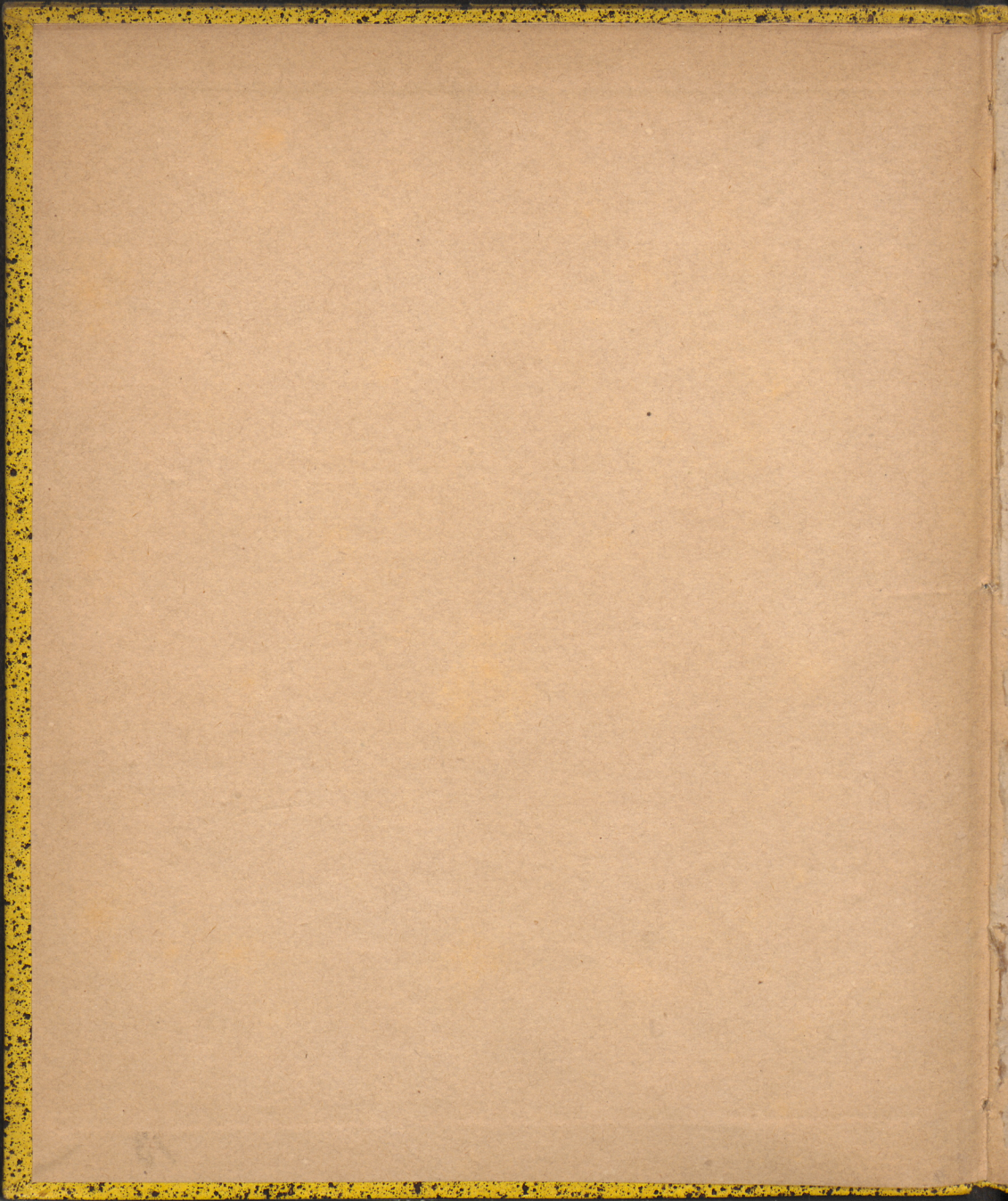

PROGRAMMA

Quo

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

JOACHIMVS STOCKMAN,

Phil. & Med. D. ac Prof.

Ad Exsequias

Quas

Fæminæ Laudatissimæ

GERTRUDI LIVIÆ
TIMPFIÆ,

Conjugi suæ desideratissimæ viduus masculinissimus

DN. AMBROSIUS Pererßen,

J. U. D. & Dicasterii provincialis Me-

gapolitani Advocatus ac Procurator

paratas cupit.

Præses ac Cives Academia omnes solemniter

invitas,

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

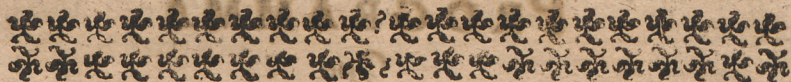
ANNO M. DC. L.

117

13

Eneca quidem viris nullum esse tempus lugendi à majoribus constitutum, ait, quia nullum sit honestum: sed responsum hoc ejus, quia non Chrysippi lucernam, sed apathias Stoicæ muriam olet, vix est ut admittamus. Quis enim ita iracundo est animo, aut malevolente ingenio natus, ut uxoris suæ funus eodem, quo ipsam, aspiciat vultu? quis tam inamabilis & illepidus, ut vel virtutis illa & pudoris spicula, illa amoris vehicula, oculos inquam conjugis, quorum intuitu blando sæpius se oblectavit, sine lacrymis claudat? vel cætera quæ deamavit membra, nunquam deinceps in his terris visu usurpanda, in feralem urnam sine fletu deponat? vel amorum, joci, ludi, sermonis, mollium morsuuncularum, ut Plauti verbis utar, sine gemitu recorder? Quod si igitur secundum naturam sit, ut vir lugeat uxorem; idem quoque honestum sit oportet. Et profecto si non aliunde, saltem propter partus pericula ac liberorum procreationem sequior ille sexus scæminarum omni honore est dignissimus, Ecquid enim æquè miserum, æquè periculis, doloribus, ipsi deniq; morti obnoxium,

noxium, quam sœmina uterum ferens: verum
tur, ut IC. ait, labor præmium, amor fidem, ute-
ri tumor honorem postulant, quem bruta quoq;
animalia naturæ quodam ductu sexui isti exhibent.
Neq; tamen est ut quis existimet, sœminas partu levatas omnem periculi metum pariendo superasse. Nonnullæ cum diu multumq; uteri difficultatibus, quasi quodam Oceano, jactatæ, in portum se pervenisse putant, in ipso porru infeliciter impingunt; periculosior enim tempestas illa, quæ appellere navim, quàm quæ exire non sinit: non paucæ verò in portu jam constitutæ, accidentibus aliis, quæ has sœminas afficere possunt, symptomatis fractæ atq; collisæ abeunt. Sisto vobis, CIVES ACADEMICI, hujus rei exemplū, GERTRUDIN LIVIAM TIMPFIAM, sœminam castissimam, quæ quidem toto prægnationis tempore, à quo divina benedictione uterum ferre, & partui edendo obnoxia fieri cæpit, admodum sollicitè à provido marito habita, in acie quoq; ipsâ fortiter præliatæ est, sed paucis post prælium istud diebus, cum exquisitissimis periculis, acerbissimis doloribus, ipsa denique morte conflixit & tandem succubuit. Nata est Chiloni in Holsatia A. clc lxxv. d. III. Mai., Patrem habuit spectatissimum virum Dn. SAMUELEM TIMPFIUM, tunc temporis Serenissimi

ac Celsissimi Ducis Holfatiæ, nunc verò Rostochienſium Monerarium honoratiſſimum. Matre edita eſt MAGDALENA Eſerſ/ de cujus ſanctiſſimis moribus, taliſexempli filia cum maxime poteſt teſtari, quippe quam ſemper & æmulata uſq; à teneris eſt, & poſt deinde conſtantiſſime expreſſit. Avum paternum habuit virum integerrimum. Dn. SIMONEM TIMPFIIUM, olim apud Comitē Hanoviēſem, poſt apud Episcopum Bremēſem Monerarium meritiſſimum. Aviam paternam ſortita nobiliſſimam GERTRUDIN von Forſten fuit: ex nobili, in opido Aſen/ FOKSTIORUM familia oriundam. Avus maternus ei fuit Ampliſſimus & Prudentiſſimus vir ANDREAS Eſer Conſul in civitate Femariæ Burgſ meritiſſimus; avia materna, MAGDALENA Kauertſ matrona honeſtiſſima; viri graviſſimi integerrimiq; Dn. HENRICI Kauertſ præfecti quondā Femariæ filia. Hiſ illa majoribus orta, hiſ parentib⁹ enutrita eſt: hiſ genita & ſacro baptiſmaris lavacro regenita, ab hiſdem in omni virtutum ſexum hunc comitantium genere educata eſt ita, ut nulla in ipſa deſiderata ſit earum, quæ virginis honeſtiſſimæ, matris familias prudentiſſimæ, conjugis amabiliſſimæ aut corpus faciunt, aut ſuperficiem colorant. Unde adeò factum eſt, ut Eam ob egregias corporis & animi dotes,

dotēs, quas natura in ipsam contulerat, in matrimonio sibi expetierit vir Excellentissimus & Consultissimus Dn. AMBROSIUS Peterßen/
J. U. D. & Dicasterii provincialis Megapolitani Advocatus ac Procurator dignissimus. Quam etiam consentiente Parentum suffragio obtinuit, sibiq; A. clō Ibc XLIII. d. IX. Octobr. in thalamum duxit. Inter quos postea tanta animorum conjunctio fuit ut crederes unam mentem in duobus fuisse divisam: consensus tantus, ut ludus præ eo sit turturum, quæ in proverbium abiit, concordia, & tantopere deprædicata T. Pomponii Attici cum uxore voluntatum conspiratio. Edidit autem marito trinam sobolem; unam masculam, binamq; ex altero sexu. Filiolum ex se reliquit quinq; annorum & quatuor mensium SAMUELEM: Filiolas, annorum ferme trium AGNETAM MAGDALENAM: & ANNAM SOPHIAM, quæ recens demum edita vix duarum hebdomadarum spacium explet. Quos omnes supremus rerum Arbitrator quam diutissimè rebus humanis interesse concedat, & maternam emigrationem deplorantes Spiritus sui efficaci solamine refocillet! Maritus equidem, cum mellitissima GERTRUIDIS LIVIA jam peperisset, maximis lætitiis incedebat, & optimam in spem erigebatur fore, ut post confli-

A 3

ctum

Etum istum acerrimum diutius in suavissimæ
Conjugis virtute & adolescentia conquiescere
posset: sed ut Homeri verbo utar

ἔπειτα μὲν ἔδωκε θεὸς, ἔπειτα δ' ἀνέδωκε.

Ecce enim, posteaquam d. XXIX. JAN. circa
quintam vespertinam, ejus quidem judicio tem-
porius solito, novam prolem, Deo Opt. Max. o-
pem ferente, in hanc lucem enixa fuisset; ipsa ma-
ter & laboribus partûs fracta & violentia vario-
lorum victa paucis post diebus hac luce priva-
tur: dumq; soboles Parenti primam quasi salu-
tē; ipsa, ô dolor, non multò post marito extremū
dicit vale, ingensq; sui desiderium relinquit. Adeò
qui capiunt voluptates, capiant rursus, ut
ait ille apud Plautum, miseras. Altero post par-
tū die cum pustulas aliquot in manibus exortas
conspexisset, non poterat sibi non augurari quod
imminerent varioli, quibus tandem consumpta
est. At tantum aberat ut frangeretur atq; deji-
ceret animum, ut erigeret magis & eò tolleret,
quò transcuram se paullò post habebat persua-
sum. Sed ante omnia de impetranda peccato-
rum suorum remissione sollicita fuit, eamq; ob
causam Reverendum atque Excellentissimum,
Dn. M. JOANNEM CORFINIUM Pastorem ad
B. Virginis dignissimum ut & Phys. ac Meta-
phys Prof. clarissimum, virum præter doctrinam
& eru-

& eruditionem, a pietate, veritatisq; studio commen-
datissimum arcepsi curavit, cui cum peccata sua, super
quibus maximopere dolebat, confessa esset, sacrosan-
cto corporis & sanguinis Christi viatico procurata est,
d. II. Febr. ipso quod vocant Purificationis Mariæ fe-
sto. Ex quo cum remisisset omnes caducarum rerum
curas, se soli permisit Deo; secutura libenter, ei quod
visum foret. Ita plane tædere cæperat mortalitatis, to-
taq; mente conceperat Apostoli votum, **CUIPIO DIS-
SOLVI ET ESSE CUM CHRISTO** Quapropter
sæpius suspirasse & in ore habuisse narratur nobis illam
cantonem: *Herrlich thut mich verlangen/ etc. Item: Herr
wenn ich nur dich habe/ etc. Christus ist mein Leben/* quod
posterius dictum Concionis funebris thema esse voluit.
In hac constanti pietate & pia constantia perstitit usq;
ad finem vitæ, quem inter gemitus & suspiria Mariti
charissimorumq; pignorum, d. IX. Febr. circa decimam
antemeridianam, cum XXV. annos fecisset viva, feli-
citer consummavit, fidem servavit, repositamq; sibi
jam habet justitiæ coronam, quam in retributionis die
reddet illi Dominus, justus iudex. Si igitur preciosa in
conspectu Domini mors Sanctorum ejus est: ut regius
Vates divino afflatus Spiritu cecinit: non potuit cæleste
Numen ejus, quam modò nominavimus, foemina non
& vitam gratam habere, & mortem magno æstimare.
Pietatem enim, dum in vivis erat, crebrâ verbi divini
auditione, frequenti coenæ Dominicæ usurpatione, addi-
dua sacrae scripturae lectione, jugi rerum divinarum me-
ditatione, sanctâ liberorum educatione, aliisq; piis a-
ctionibus, maximè verò in ipso mortis articulo minifi-
cè expressit. Sed quemadmodum mors Sanctorum in
conspectu Dei pretiosa; ita in oculis hominum, quos ne-
cessitudine attigit, lacrymosa est: & luctuosa marito,
quem

quem viduum Nostra; liberis, quos orbos post se reliquit. Absit verò ut Conjugi tuæ desideratissimæ beatitudinem invidias, Marite, & pro solamine habeas id, quod Ethnicorum olim erat

— *injustos rabidis pulsare querelas*
Callicolas.

aut Terentii Varronis vestigia premas, qui Livio teste ex Sofiæ suæ partu interemtæ inopinato obitu tantum dolorem percepit, ut reliquo vitæ tempore neq; barbam tondere, neq; in lecto dormire, neq; mensæ cibi capiendi gratia accumbere voluerit. Habes Deum, qui patrem viduorum & pupillorum tutorem se futurum sanctè promisit Cogita præterea te non fuisse Dominum Conjugis tuæ, sed Depositarium: nec amisisse te illam, sed Deo repositenti restituisse. Breve quidem fuit, fateor, conjugium inter vos: non tamen aut ita repente aut tam misere solutum ut Eupolidis olim Nicia P. qui primâ nocte ruinâ thalami oppressus unâ cum sponsa interiit. Amisisti, inquis, uxorem tuâ cupidissimam, nec adduci potes ut credas, aliquam sub Sole inveniri, quæ de mariti salute magis sit sollicita, Hoc gratior tibi esse semper debet defunctæ uxoris memoria. Nec te putes ob id Deo præ alijs invisum esse, quod domesticâ hac calamitate afficiaris. Non enim & bonis aliquando malè est: & quo quis propior Leo, hoc propiorè esse flagellis tibi persuadeas.

Vos verò, **CIVES ACADEMICI**, omnium ordinum honoratissimi, etiam hoc solatium lugentibus suppeditabitis, ut frequentissimi defunctæ fæminæ ultimum, quod restat, humanitatis officium horâ r. pomeridiana præstetis, & exsuvias tam piæ animæ in **REQUIETORIAM** suam comitemini, admonitos vos unice volumus. P.P Rostochi sub sigillo Rectoratus
d. XII. Febr. An. c. l. c. l. c. L.

Convensus fuit in Æde B. Virginis sacra hora 1. pom.

& eruditionem, à pietate, veritatis
datissimum arcessi curavit, cui
quibus maximopere dolebat, co
cto corporis & sanguinis Christi
d. II. Febr. ipso quod vocant Pu
sto. Ex quo cum remisisset omni
curas, se soli permisit Deo; secu
visum foret. Ita planè tædere ca
taq; mente conceperat Apostoli
SOLVI ET ESSE CUM CH
sæpius suspirasse & in ore habuisse
cantionem: *Herslich thut mich ver
wenn ich nur dich habel etc.* Christi
posterius dictum Concionis fune
In hac constanti pietate & pia c
ad finem vitæ, quem inter gen
charissimorumq; pignorum, d IX
antemeridianam, cum XXV. an
citer consummavit, fidem serva
jam habet justitiæ coronam, qua
reddet illi Dominus, justus iudex
conspectu Domini mors Sancto
Vates divino afflatus Spiritu ceci
Numen ejus, quam modò nomina
& vitam gratam habere, & mort
Pietatem enim, dum in vivis era
audatione, frequenti cœnæ Domi
dua sacræ scripturæ lectione, jugi
ditatione, sanctâ liberorum edu
ctionibus, maximè verò in ipso
cè expressit. Sed quemadmodum
conspectu Dei pretiosa; ita in ocu
celsitudine attingit. lacrymosa est

to commen
sua, super
, sacrosan
ocurata est,
Mariæ fe
um rerum,
er, ei quod
alitatis, to
PIO DIS
Quapropter
obis illam
tem: *Herr
ben/ quod
esse voluit.
erstitit usq;
ria Mariti
a decimam
viva, feli
tamq; sibi
tionis die
reciosa in
: ut regius
uit cæleste
mina non
æstimare.
erbi divini
tione, addi
narum me
s; piis a
ulo minifi
torum in
n, quos ne
a marito,
quem*

